

«Γιατί δεν ακούει αμέσως ο Θεός την προσευχή μας;»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Πολλές φορές προσευχόμαστε ολόθερμα, αλλά η προσευχή μας δεν εισακούεται. Τι φταίει; Γιατί δεν ακούει αμέσως ο Θεός την προσευχή μας; Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να εισακούσει ο Κύριος αυτό που ζητάμε;

Η στάση μας να είναι σεμνή, το φρόνημα ταπεινό και το πρόσωπο χαρούμενο και ήπιο. «Η ταπεινοφροσύνη είναι το όχημα της προσευχής».

Να προσευχόμαστε με πραότητα, επιείκεια και ηρεμία.

Δεν θα στρεφόμαστε ποτέ εναντίον των εχθρών μας. «Αυτή είναι η γλώσσα που μιλούν οι άγγελοι, εκείνη που δεν λέει τίποτε το πικρό, αλλά όλα όσα λέει είναι ευχάριστα».

Να είμαστε άξιοι να πάρουμε αυτά που ζητάμε, να προσευχόμαστε συνεχώς, να μη ζητούμε τίποτε το κοσμικό, να ζητούμε εκείνα που συμφέρουν την ψυχή μας και να κάνουμε όλα όσα εξαρτώνται από εμάς.

Να ζητούμε με θέρμη, επιμονή και άγρυπνη ψυχή αυτά που πρέπει.

Μαζί με την προσευχή είναι απαραίτητη και η προσεκτική συμπεριφορά, να κάνουμε δηλαδή όσα θέλουμε να κάνουν σε εμάς οι άλλοι.

Η προσευχή είναι ανώφελη, όταν επιμένουμε στα αμαρτήματά μας.

Το λιβάνι ευωδιάζει όταν έλθει σε επαφή με τη φωτιά, και η προσευχή είναι ευωδιαστή «όταν ανεβαίνει στον ουρανό από ψυχή γεμάτη φλόγα και θέρμη».

Η προσευχή μας εισακούεται όταν ευχαριστεί τον Θεό, όταν εκδηλώνουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Να προσευχόμαστε χωρίς οργή και μνησικακία και χωρίς αμφιβολία και ολιγοπιστία.

Όταν προσευχόμαστε να μην χασμουριόμαστε και να μην ξυνόμαστε, ούτε να στριφογυρίζουμε και να δείχνουμε αδιαφορία.

Ο Θεός είναι Δικαιοσύνη, όποιος θα έλθει προς Αυτόν συνοδευόμενος από την δικαιοσύνη, δεν θα φύγει άδειος.

Συνήθως τον Θεό δεν τον πείθει το πλήθος των λόγων αλλά η καθαρή ψυχή και η επίδειξη καλών έργων.

Προσερχόμαστε στο Βασιλιά του κόσμου, που κατοικεί μέσα στο άκτιστο φως, ας γονατίζουμε και ας προσευχόμαστε με δέος.

«Αν παρουσιάσεις ζωή αποστολική και έχεις ομόνοια και αγάπη προς τον πλησίον σου, θα εισακουσθούν οι παρακλήσεις σου».

Πώς να προσευχηθώ, αφού μολύνθηκα;

«Καθάρισε τον εαυτό σου (με την εξομολόγηση), κλάψε, στέναξε, δώσε ελεημοσύνη, απολογήσου σ' αυτόν που πρόσβαλλες... καθάρισε τη γλώσσα σου, για να μην εξοργίσεις περισσότερο τον Θεό.

Σημασία έχει το κίνητρο που μας κάνει να προσευχηθούμε. Αν το κάνουμε για επίδειξη, δεν θα ωφεληθούμε σε τίποτε.

Γιατί δεν μας ακούει αμέσως ο Θεός;

Γιατί πολλές φορές, μόλις πάρουμε αυτό που ζητήσαμε από τον Θεό, χαλαρώνουμε το ζήλο μας για προσευχή. Άλλοτε γιατί ζητούμε αγαθά που δεν συμφέρουν την ψυχή μας και άλλοτε γιατί δείχνουμε αδιαφορία.

Καθυστερώντας ο Θεός να μας δώσει εκείνα που του ζητούμε αυξάνει το ζήλο μας και την επιμονή μας.

Ο Κύριος θέλει να μας διδάξει τη συνεχή καταφυγή μας σ' Αυτόν, αναβάλλει, επειδή θέλει να εισπράξουμε το μισθό της υπομονής και επειδή γνωρίζει και την κατάλληλη στιγμή που μας συμφέρει να επιτύχουμε αυτά που επιδιώκουμε.

Είτε λάβουμε είτε δεν λάβουμε όσα ζητήσαμε από τον Θεό, οφείλουμε να Τον ευχαριστούμε, γιατί ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από μας το συμφέρον μας.

Ο Θεός ακούει την προσευχή των θλιβομένων που Τον παρακαλούν με κατάνυξη και θέρμη. Όταν πρέπει, ο Θεός δίνει αμέσως τη βοήθειά Του. Πολλές φορές προλαβαίνει τα αιτήματά μας.

Οι δάσκαλοι πρέπει να προσεύχονται για τους μαθητές και οι μαθητές για τους δασκάλους. Δεν φθάνει μόνο ο λόγος, η συμβουλή και η διδασκαλία του δασκάλου, χρειάζεται και η προσευχή του. «Ου δει μόνον συμβουλής αλλά και ευχής».

Αυτό είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα του άριστου δασκάλου: Να διορθώνει με τη συμβουλή του και να τονώνει με τις προσευχές του. Η προσευχή του δασκάλου για τους μαθητές του είναι γνώρισμα της γνήσιας αγάπης. Αλλά και οι μαθητές πρέπει να προσεύχονται για τους δασκάλους τους.

Οι εχθροί μας είναι ευεργέτες μας γιατί μας αναγκάζουν να γίνουμε προσεκτικότεροι και να προσευχηθούμε γι' αυτούς. Όσο περισσότερο ασεβούν οι εχθροί της πίστewς, τόσο περισσότερο πρέπει να προσευχόμαστε και να ικετεύουμε τον Θεό γι' αυτούς.

Όταν η προσευχή συνδυάζεται με τη νηστεία, έχει μεγαλύτερη δύναμη και κάνει δυνατότερη την ψυχή, η οποία αναζητεί τα ουράνια. Γι' αυτό πρέπει να γεμίζουμε με μέτρο το στομάχι μας ώστε να μην το βαρύνουμε και δεν μπορεί να γονατίσει.

Ο διάβολος, επειδή γνωρίζει πόσο μεγάλη είναι η ωφέλεια της προσευχής,

προσπαθεί να μας ρίξει σε ραθυμία ή φέρνει στο νου μας διάφορους λογισμούς ώστε να μας κάνει να φύγουμε από την προσευχή άκαρποι.

Η προσευχή της Εκκλησίας έχει πολλή μεγάλη δύναμη. Μοιάζει με το ζέφυρο που, όταν φυσήξει πάνω στα πανιά του πλοίου, κινεί το σκάφος πιο γρήγορα κι από το βέλος. Η προσευχή και η πρεσβεία των Αγίων μας ωφελούν πάρα πολύ, υπό τον όρο ότι έχουμε μεταμεληθεί και επιστρέψει στην Πίστη.

Από το βιβλίο «Παιδαγωγική Ανθρωπολογία Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου»

πηγή: inpantanassis.blogspot.com